

Hlavné dvere sa zle
otvárajú. Najskôr
pritiahni kľučku
k sebe, až potom
ňou otoč.



VITAJ DOMA, LIZ

Čo nakúpiť:

1. hrášky
2. medovníkové korenie
3. maslo
4. mandle
5. proteínové tyčinky
6. pukance





„Najskôr pritiahni kľučku k sebe, až potom ňou otoč,“ čítala som celá spotená odkaz od Darcy na chladničke. Možno by bolo lepšie nalepiť ho na tie dvere, cez ktoré som sa pol hodiny dobýjala – po tom, čo som svoje kufre vytrepala na tretie poschodie bez výťahu!

Keď som sa však rozhliadla po svojej novej kuchyni, nejaké dvere či schody mi mohli byť ukradnuté.

Totálne.

Darcin a Nickov strešný byt bol síce malinký, ale miesta na pečenie tu bolo až-až. A to je v skutočnosti jediné, čo potrebujem.

Pohladila som zľahka poškriabanú pracovnú dosku kuchynského ostrovčeka, prstami prebehla po štvorplatničkovvej varnej doske, a keď som v zásuvke pod rúrou našla niekoľko plechov a pekáčov, od radosti som zavýskala.

A navyše tu bolo to úžasné okno!

Zaberalo väčšinu západnej steny kuchyne a prechádzalo do skosenej strechy. Nemohla som sa dočkať, až pred ním budem ráno postávať so šálkou hruškového čaju a so zaklonenou hlavou sledovať vrcholky farbami hýriacich stromov a jesenne zachmúrenú oblohu.

Nedokázala som uveriť, že toto kráľovstvo je teraz moje, a radosť mi nemohol pokaziť ani ten otravný hlások vzadu v hlave, ktorý už od včerajška brblal čosi o tom, že si to nemôžem dovoliť.

V kope svojich vecí som našla zápisník, vytrhla z neho stránku a modrou fixkou si naň veľkým písmom napísala: VITAJ DOMA, LIZ. Na chladničku som ho pripla magnetkou v tvare Remyho v kuchárskej čiapke, ktorú mi kedysi dal brat.

Vtedy som sa prvý raz pokúsila sama upiecť banánový chlebiček, ktorý som, samozrejme, spálila na uhoľ. Nepomohlo ani odkrojiť kôrku, ani tak sa nedal jesť, vnútro chutilo podozrivo kyslo. Bola som si na tisíc percent istá, že mi cesto sabotovala moja škodoradostná mladšia sestra, ale chýbali dôkazy, a tak vyviazla bez trestu.

Liam sa mi za ten pekársky fail najskôr týždeň posmieval... a potom mi priniesol magnetku potkana z *Ratatouille*, ktorá na mňa mala dozerať.

Chýbali mi.

Obaja.

Tak som sa tešila, že po prázdninách vypadnem z domu, budem mať vlastnú izbu a už nikdy nepoužijem štupeľ do uší ako vždy, keď u nás spala Liamova priateľka. Ale teraz, keď sa mi to všetko splnilo, cítila som bez ich otravnej prítomnosti ťaživú prázdnotu.

Clivotu po domove som napokon vyhnala z hlavy prehliadkou bytu a postupným vybaľovaním.

Bola tu malá obývačka spojená s kuchyňou, kúpeľňa so sprchou a záchodom, spálňa s manželskou posteľou a dokonca aj pracovňa s ďalším veľkým oknom.

Mala som chuť sa na ňu okamžite vrhnúť a zariadiť si ju pekne od dlážky až po strop, no ešte stále bola zaplnená Darcinými škatuľami, ktoré si mala počas týždňa vyzdvihnúť.

A tak som sa vrátila do kuchyne a začala tam.



Liam

Odpověď(a) na váš příběh



Máš tam bezpečnostní zámek?

Liam

A alarm?

Liz

Klídek, jo?

Liz

Som tu v úplnom bezpečí, je to študentský byt, takže nie som v dome sama, je v pokojnej štvrti, do kampusu to mám dvadsať minút pešo po osvetlenej ulici a mám všetkých päť kaserov, čo si mi dal minulé Vianoce 🤗

Liam

A máš tam ten bezpečnostný zámok?

Liz

Dalo by sa to tak povedať 🤔